

Nr 9.

Ankom till riksdagens kansli den 21 februari 1936 kl. 11 f. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om viss ersättning till förre vinhandlaren Ernst Laurell.

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 420, har herr *Lithander* hemställt, att riksdagen måtte bevilja f. d. vinhandlaren Ernst Laurell, Mälarhöjden, Stockholm, den ersättning för förlorad näring vid vinhandelns monopolisering, som vederbörande utskott finner skälig.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

F. d. vinhandlaren Ernst Laurell ingav, sedan hans verksamhet inom vin- och spirituosabranschen på grund av genomförandet av 1917 års rusdrycksförsäljningsförordning upphört, ansökan till Aktiebolaget Vin- & Spritcentralen om ersättning för förlorad näringsverksamhet. Han uppgav därvid, att han under åren 1912—1914 varit anställd såsom försäljare för firman Ferd. Palm & Co. i Stockholm samt under åren 1915—1917 innehaft egen vinfirma i Göteborg. Vid en granskning av Laurells böcker framgick, att vinsten på hans rörelse under åren 1915 och 1916 uppgått till resp. 2,000 och 6,000 kronor. Med utgångspunkt härifrån och med användning av de ersättningsgrunder, vilka tillämpades för ersättning till tobaksgrossister med anledning av tobaksmonopolets införande, beräknades Laurells ersättning till 4,400 kronor, vilket belopp Spritcentralen beslöt tillerkänna Laurell i ersättning. Beslutet härom meddelades Laurell i brev den 3 juni 1919, och den 12 i samma månad erkände Laurell sig hava emottagit ersättningsbeloppet såsom full ersättning för hans på grund av genomförandet av 1917 års rusdrycksförsäljningsförordning upphörda verksamhet inom branschen, och förband sig Laurell att icke framställa några som helst vidare krav på grund av denna verksamhets upphörande.

På våren 1934 bereddes Laurell tillfällig anställning såsom vikarie hos Aktiebolaget Vin- & Spritcentralen, vilken anställning upphört i oktober samma år.

I en till Kungl. Maj:t ställd, den 5 december 1934 dagtecknad skrift anhöll Laurell om vidtagande av åtgärd, i syfte att han antingen bleve bibehållen vid sitt sistnämnda arbete eller också erhöle ett kontant bidrag av 10,000 kronor till sitt uppehälle. Genom beslut den 9 januari 1935 fann Kungl. Maj:t framställningen icke föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Utskottet. Utskottet har icke funnit skäl föreligga att förorda några åtgärder i anledning av motionen. Utskottet får därför hemställa,

att motionen II: 420 av herr Lithander, om viss ersättning till förre vinhandlaren Ernst Laurell, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 21 februari 1936.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Bårg i Katrineholm, Wahlmark, Nilsson i Landeryd*, Hjalmarsson, friherre Lagerfelt, Lithander, Olsson i Närlinge, Nylander i Stockholm*, Olsson i Gävle, Ericson i Boxholm, Anderson i Norrköping*, Berg i Karlskrona*, Larsson i Örbyhus, Hagström*, Sköldén, Werner i Hultsfred, Blomquist, Bergström i Hälsingborg och Ljunggren*.

*) Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

Reservation

av herr *Lithander*.
